
Babi Dół-Borcz, st. 2, gm. Samonino, woj. pomorskie

Informator Archeologiczny : badania 33, 80

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WCZESNA EPOKA ŻELAZA

BABI DÓŁ - Borcz, st. 2, gm. Samonino, woj. pomorskie

- ślad osadnictwa średniowiecznego
- cmentarzysko kultury pomorskiej z okresu halsztackiego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu, przez prof. dr hab. Magdalenę Mączyńską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez Uniwersytet Łódzki, KZA Gdańsk. Osiemnasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 5 arów.

W 1999 r. kontynuowano badania powierzchni płaskiej zachodniej części cmentarzyska, ze względu na ograniczony czas wyłączenia spod uprawy leśnej tej partii obiektu. Po raz pierwszy w ciągu badań wykopaliskowych natrafiono na obiekty kultury pomorskiej, ściślej mówiąc, fazy wielkowiejskiej. Było to sześć grobów w obstawach kamiennych, z których dwa tworzyły rodzaj regularnych niewielkich skrzyń. W grobach tych znajdowało się od jednej do czterech popielnic, niekiedy z przystawkami. Kilka popielnic przykrytych było pokrywkami, a pod jedną z nich znajdował się fragment szpili brązowej, bez główki. W kolejnej popielnicy znaleziono niewielką kolistą zawieszkę brązową. W jednym z grobów w obstawie kamiennej z czterema popielnicami znajdowało się także kilka przystawek.

Niezbyt jasne jest położenie czterech grobów, znajdujących się pod nieregularnym w zarysie, w przybliżeniu kolistym brukiem o średnicy ca 8 - 9 m. Być może znajdowały się one pod kurhanem, o czym jednak nie można twierdzić z całą pewnością, gdyż część domniemanego kurhanu nie została jeszcze przebadana.

Ponadto w sąsiedztwie grobów skrzynkowych, na południe i zachód od nich, zostały przebadane dwa niewielkie paleniska, które oprócz węgla drzewnych nie zawierały żadnego innego materiału zabytkowego.

W odległości około 20 m. na zachód od wymienionych grobów natrafiono na kolejną koncentrację kamieni o nieustalonym zarysie, gdyż badania jej dopiero zostały rozpoczęte. Wśród tych kamieni znajdowano fragmenty ceramiki fazy wielkopolskiej, a w jednym niewielkim skupisku - także fragmenty ceramiki średniowiecznej.

Wszystkie obiekty grobowe przebadane w 1999 r. datowane są na okres Hallstatt C.

Materiały i dokumentacja badań znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania będą kontynuowane.

Barłożno, st. 13 gm. Skórcz, woj. pomorskie – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

Bartówka, st. 8, gm. Dynów, woj. podkarpackie, AZP 108-79/8 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

Bocheń, st. 16, gm. Zduny, woj. łódzkie, AZP 59-55/25 – patrz: wczesne średniowiecze

BŁĘKWIT, st. 9, gm. Złotów, woj. wielkopolskie, AZP 33-29/135

- punkt osadniczy z okresu neolitu
- osada kultury łużyckiej z okresu halsztackiego C
- ślad osadniczy kultury wielbarskiej z okresu rzymskiego
- ślad osadniczy z okresu wczesnego średniowiecza
- ślad osadniczy z okresu późnego średniowiecza